TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2015. gada 17. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tirdzniecības politika — Dempings — Ar gāzi pildītas, neuzpildāmas kabatas krama šķiltavas — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 11. panta 2. punkts — Termiņa beigas — 13. pants — Apiešana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 260/2013 — Spēkā esamība — Antidempinga maksājuma attiecināšana uz datumu, kurā regula, ar kuru tas noteikts, vairs nav spēkā — Pārmaiņas tirdzniecības modelī

Lieta C-371/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 17. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 1. augustā, tiesvedībā

APEX GmbH Internationale Spedition

pret

Hauptzollamt Hamburg-Stadt .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: trešās palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], kas pilda ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*], A. Prehala [*A. Prechal*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente),

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 2. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *APEX GmbH Internationale Spedition* vārdā – *M. Hackert*, *Rechtsanwalt*, kā arī *R. Etehad*,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā – *S. Boelaert*, pārstāve, kurai palīdz sākotnēji *D. Geradin* un *N. Tuominen*, vēlāk – *N. Tuominen*, advokāti,

— Eiropas Komisijas vārdā – *F. Erlbacher* un *T. Maxian Rusche*, kā arī *A. Stobiecka-Kuik*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 16. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2013. gada 18. marta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 260/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Regulu (EK) Nr. 1458/2007 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam, attiecina uz tādu ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu, ko nosūta no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas un kam ir vai nav deklarēta Vjetnamas Sociālistiskās Republikas izcelsme (OV L 82, 10. lpp.; turpmāk tekstā – "strīdīgā regula"), spēkā esamību.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *APEX GmbH Internationale Spedition* (turpmāk tekstā – "*APEX*") un *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* (Hamburgas pilsētas Galvenā muitas pārvalde, Vācija) par šīs pēdējās minētās iestādes lēmumu likt *APEX* samaksāt antidempinga maksājumu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 1225/2009

3 Noteikumi, kas regulē antidempinga pasākumu piemērošanu, ko veic Eiropas Savienība, un kas bija spēkā pamatlietas faktu rašanās laikā, bija ietverti Padomes 2009. gada 30. novembra Regulā (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., un kļūdu labojums OV 2010, L 7, 22. lpp.), tās oriģinālajā redakcijā, kā arī tās redakcijā, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 13. jūnija Regulas (ES) Nr. 765/2012 (OV L 237, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula").

4 Atbilstoši pamatregulas preambulas [22]. apsvērumam:

"[..] Kopienas tiesību aktos ir nepieciešami noteikumi, kas piemērojami atsevišķiem gadījumiem praksē, ietverot preču montāžu Kopienā vai trešā valstī, kuras galvenais mērķis ir apiet antidempinga pasākumus."

5 Šīs regulas 10. panta "Atpakaļejošs spēks" 1. punktā ir noteikts:

"Pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tām precēm, kas tiek laistas brīvā apgrozībā pēc tam, kad ir stājies spēkā lēmums, kas pieņemts, ievērojot attiecīgi 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu un ņemot vērā šajā regulā noteiktos izņēmumus."

6 Minētās regulas 11. panta 2. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

"Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās. Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti."

7 Šīs pašas regulas 13. pants "Pasākumu apiešana" ir formulēts šādi:

"Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga produkta importu no tiešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga produkta vai šāda produktu sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Antidempinga maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 9. panta 5. punktu uzlikto atlikušo antidempinga maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešām valstīm un Kopienu vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kas pakļauti pasākumiem, un Kopienu, kuri izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo produktu cenu un/vai daudzumu izteiksmē, un ja vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. panta noteikumiem ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīgam produktam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām.

Pirmajā daļā minētā prakse, process vai darbs, *inter alia*, ietver attiecīgā produkta nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem, ar noteikumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās produkta būtiskās īpašības; pasākumiem pakļauta produkta sūtījumu caur trešām valstīm; eksportētāju vai ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kas pakļauta pasākumiem, lai vēlāk savus produktus eksportētu uz Kopienu caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķām maksājuma likmēm, kas ir zemākas nekā attiecīgā ražotāja produktiem piemērojamā likme, un 2. punktā norādītajos apstākļos, detaļu montāžu Kopienā vai kādā trešā valstī.

2. Uzskata, ka montāžas operācija Kopienā vai trešā valstī apiet spēkā esošos pasākumus, ja:

a) operācija ir sākusies vai ir ievērojami pieaudzis tās apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas, un attiecīgās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi; un

[..]

c) maksājuma korektīvo ietekmi mazina līdzīgo samontēto preču cenas un/vai daudzumi, un ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz agrāk noteiktajām līdzīgo vai pielīdzināmo preču normālajām vērtībām.

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas priekšlikuma vai pēc dalībvalsts vai ikvienas ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk pēc konsultācijām ar Padomdevēju komiteju ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem pakļaut importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai arī pieprasīt garantijas. Izmeklēšanu veic Komisija, kurai var palīdzēt muitas dienesti, un izmeklēšanu pabeidz deviņu mēnešu laikā. Ja galīgi noskaidroti fakti attaisno pasākumu darbības jomas paplašināšanu, tad to veic Padome uz Komisijas iesniegta priekšlikuma pamata pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien tā ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Paplašinājums stājas spēkā dienā, kad saskaņā ar 14. panta 5. punktu tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šās regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

[..]"

8 Saskaņā ar pamatregulas 14. panta 5. punktu:

"Pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju Komisija var likt muitas dienestiem veikt attiecīgus pasākumus, lai reģistrētu importu tā, lai pēc tam pasākumus varētu vērst pret importu, sākot no reģistrēšanas datuma. Importu var pakļaut reģistrēšanai pēc Kopienas ražošanas nozares pieprasījuma, ja tas satur pietiekamus pierādījumus šādas rīcības pamatošanai. Reģistrēšanu ievieš ar regulu, kas konkretizē rīcības mērķi un vajadzības gadījumā – iespējamo nākotnes saistību apmēru. Importu nepakļauj reģistrēšanai ilgāk par deviņiem mēnešiem."

9 Minētās regulas 18. pantā ir paredzēts:

"1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. [..]

[..]

6. Ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies."

Antidempinga regulas, kuru priekšmets ir ar gāzi pildītas, neuzpildāmas kabatas krama šķiltavas

10 Pēc tam, kad Eiropas Komisija 1989. gadā bija skatījusi Eiropas Šķiltavu ražotāju federācijas sūdzību, tika pieņemta Padomes 1991. gada 25. novembra Regula (EK) Nr. 3433/91, ar ko uzliek galīgo antidempinga maksājumu Japānas, Ķīnas Tautas Republikas, Korejas Republikas un Taizemes izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam un galīgi iekasē antidempinga pagaidu maksājumu (OV L 326, 1. lpp.).

11 Saskaņā ar šīs regulas 1. pantu galīgo antidempinga maksājumu uzliek it īpaši Ķīnas (turpmāk tekstā – "ĶTR") izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam.

12 Attiecībā uz antidempinga maksājuma iespējamu apiešanu veiktās izmeklēšanas beigās tika pieņemta Padomes 1999. gada 25. janvāra Regula (EK) Nr. 192/1999, ar kuru galīgo antidempinga maksājumu, kurš ar Regulu (EEK) Nr. 3433/91 uzlikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam, attiecina uz tādu dažu vienreizlietojamu, atkārtoti uzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu, kam izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kas nosūtītas no Taivānas, vai kas ir Taivānas izcelsmes, un uz tādu neuzpildāmu šķiltavu importu, kas nosūtītas no Taivānas vai ir Taivānas izcelsmes, un ar kuru izbeidz procedūru attiecībā uz tādu neuzpildāmu šķiltavu importu, kas nosūtītas no Honkongas un Makao (OV L 22, 1. lpp.).

13 Šīs regulas 1. pantā bija paredzēts ar Regulu Nr. 3433/91 uzlikto antidempinga maksājumu attiecināt uz tādu ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu, kuras nosūtītas no Taivānas vai kuras ir Taivānas izcelsmes, kā arī uz dažu tādu ar gāzi pildītu, uzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu, kuras ir ĶTR izcelsmes vai nosūtītas no Taivānas vai kuras ir Taivānas izcelsmes.

14 Ar Regulu Nr. 3433/91 uzliktais un ar Regulu Nr. 192/1999 paplašinātais antidempinga maksājums ir ticis paturēts spēkā ar Padomes 2001. gada 12. septembra Regulu (EK) Nr. 1824/2001, ar ko uzliek galīgo antidempinga maksājumu tādu ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam, kas cēlušās Ķīnas Tautas Republikā un sūtītas no Taivānas vai tur cēlušās, un tādu dažu uzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam, kas cēlušās Ķīnas Tautas Republikā un sūtītas no Taivānas vai tur cēlušās (OV L 248, 1. lpp.), kā arī ar Padomes 2007. gada 10. decembra Regulu (EK) Nr. 1458/2007, ar ko uzliek galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes un no Taivānas sūtītu vai

Taivānas izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam, un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes un no Taivānas sūtītu vai Taivānas izcelsmes uzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam (OV L 326, 1. lpp.).

15 Komisija ar 2012. gada 1. maijā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 127, 3. lpp.) publicēto "Paziņojumu par konkrētu antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām" darīja zināmu, ka antidempinga pasākumu, jo īpaši attiecībā uz ĶTR izcelsmes un no Taivānas sūtītu vai Taivānas izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu, termiņš beigsies 2012. gada 13. decembrī, ja vien netiks sākta to pārskatīšana saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktā izklāstīto procedūru. Tā kā pēc šā paziņojuma publicēšanas netika iesniegts neviens pienācīgi pamatots pārskatīšanas pieprasījums, Komisija ar 2012. gada 12. decembrī *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 382, 12. lpp.) publicēto "Paziņojumu par konkrētu antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām" darīja zināmu, ka šie antidempinga pasākumi faktiski beigsies 2012. gada 13. decembrī.

16 Pa to laiku ar Komisijas 2012. gada 25. jūnija Regulas (ES) Nr. 548/2012, ar ko sāk izmeklēšanu par tādu antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu, kuri ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1458/2007 noteikti Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam, ko veic, importējot no Vjetnamas nosūtītas ar gāzi pildītas, neuzpildāmas kabatas krama šķiltavas, kam ir vai nav deklarēta Vjetnamas izcelsme, un par šāda importa reģistrāciju (OV L 165, 37. lpp.), 1. pantu Komisija bija sākusi izmeklēšanu, lai noteiktu, vai, veicot no Vjetnamas nosūtītu ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu Savienībā, netiek apieti ar Regulu Nr. 1458/2007 noteiktie antidempinga pasākumi.

17 Atbilstoši šīs regulas 2. pantam dalībvalstu muitas dienestiem bija jāveic vajadzīgie pasākumi, lai minētās regulas 1. pantā noteikto importu reģistrētu saskaņā ar pamatregulas 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu.

18 Strīdīgā regula tika pieņemta pēc tam, kad ar Regulu Nr. 548/2012 bija uzsākta izmeklēšana attiecībā uz laikposmu no 2011. gada 1. aprīļa līdz 2012. gada 31. martam, tā saukto "ziņošanas periodu" (turpmāk tekstā – "ZP").

19 Strīdīgās regulas preambulas 28.–30. un 36. apsvērums, kuri attiecas uz Vjetnamas ražotāju eksportētāju sadarbības pakāpi, ir formulēti šādi:

"(28) Kā minēts 18. apsvērumā, septiņi uzņēmumi iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem. Minētajā ZP kopējais paziņotais uz Savienību pārdoto šķiltavu apjoms saskaņā ar šīm atbildēm bija vairāk nekā 100 % no kopējā paziņotā Savienībā importēto šķiltavu apjoma saskaņā ar *Eurostat Comext* datubāzi. Neraugoties uz to, ka atbildēs iekļautā informācija par pārdošanas apjomiem netika uzskatīta par ticamu, kā turpmāk paskaidrots 29. apsvērumā, ir uzskatāms, ka tas tomēr liecina par augstu sadarbības līmeni un to, ka uzņēmumi, uz kuriem attiecas izmeklēšana, ir reprezentatīvi.

(29) Pārbaudes apmeklējumu laikā, ko veica septiņu Vjetnamas ražotāju eksportētāju telpās, tika secināts, ka tie visi bija iesnieguši informāciju, ko nevar uzskatīt par ticamu attiecībā uz izmeklēšanai būtisku konstatējumu izdarīšanu. Konkrēti, tika noskaidrots, ka septiņi uzņēmumi ir kļūdaini norādījuši savu ražošanas apjomu, šķiltavu detaļu importu un kopējo pārdošanas apjomu. Tika arī konstatēts, ka daļa no saimnieciskās darbības, kas saistīta ar ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana, nebija iekļauta oficiālajā grāmatvedībā un ka dažas montāžas darbības veica neoficiāli apakšuzņēmēji. Turklāt ievērojams daudzums detaļu, ko importēja no ĶTR, nebija deklarētas vai arī uzrādītas kļūdaini, un daļa no pārdošanas apjoma netika iekļauta uzņēmumu pārskatos. Līdz ar to nebija iespējams droši noteikt jo īpaši kopējās ražošanas un kopējās pārdošanas apjomu attiecīgajos uzņēmumos vai salīdzināt ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, faktiskās pārdošanas cenas un izmaksas, kas saistītas ar galvenajām izejvielām, piemēram, gāzi, ar datiem, kas sniegti atbildēs uz anketas jautājumiem.

(30) Ņemot vērā 29. apsvērumā raksturoto situāciju, ražotājus eksportētājus informēja, ka saskaņā ar pamatregulas 18. pantu izmeklēšanas konstatējumi un secinājumi jāpamato ar labākajiem pieejamajiem faktiem. [..]

[..]

(36) Ņemot vērā iepriekš minēto, konstatējumi par ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu no Vjetnamas Savienībā bija jāizdara, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu. Tādēļ, lai nodrošinātu, ka pusēm prasītās informācijas nesniegšana nekavē izmeklēšanu, Komisija ir aizstājusi nepārbaudāmos datus, ko iesnieguši Vjetnamas ražotāji, ar citiem pieejamiem datiem, piemēram, no *Eurostat Comext* datubāzes, lai noteiktu kopējo importa apjomu no Vjetnamas Savienībā, kā arī pieprasījumā minētos datus par izmaksām, lai noteiktu Ķīnas detaļu īpatsvaru (skatīt 50. apsvērumu turpmāk)."

20 Šīs regulas preambulas 37. apsvērumā, kas attiecas uz Ķīnas ražotāju eksportētāju sadarbības pakāpi, ir noteikts:

"Ķīnas ražotāji eksportētāji izmeklēšanā nesadarbojās. Tādēļ secinājumi par attiecīgā ražojuma importu Savienībā un ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu eksportu no ĶTR uz Vjetnamu bija jāizdara, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu. Tika izmantota pieprasījumā sniegtā *UN Comtrade* [Apvienoto Nāciju Organizācijas Preču tirdzniecības statistikas datu bāze] statistika, lai noteiktu kopējo eksporta apjomu no ĶTR uz Vjetnamu."

21 Minētās regulas preambulas 38.–44. apsvērumā par tirdzniecības modeļa pārmaiņām ir noteikts:

"2.4. Tirdzniecības modeļa pārmaiņas

Ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu imports Savienībā

(38) Attiecīgā ražojuma imports no ĶTR samazinājās 1991. gadā pēc tam, kad pirmo reizi ieviesa pasākumus. Imports saglabājās neliels pasākumu secīgu grozījumu un pagarinājumu laikā 1995., 1999., 2001. un 2007. gadā.

(39) Laikposmā no 2008. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. martam šķiltavu imports apjoma ziņā no ĶTR bija diezgan stabils, aptuveni 50 miljoni vienību 2008. un 2009. gadā, 70 miljoni vienību 2010. gadā un 60 miljoni vienību 2011. gadā un ZP. Tomēr to veidoja tikai atkārtoti uzpildāmie modeļi un elektriskās pjezo šķiltavas, kam nepiemēroja pasākumus.

(40) Ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, imports no Vjetnamas ir palielinājies laika gaitā. Lai arī 1997. gadā praktiski nepastāvēja ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, imports no Vjetnamas Savienībā, tomēr kopš 2007. gada tā importa apjoms ir strauji pieaudzis.

(41) Imports no Vjetnamas ZP veidoja 84 % no kopējā importa Savienībā.

Neuzpildāmu šķiltavu imports no Vjetnamas uz Savienību, kas izteikts % no kopējā importa apjoma

	2008	2009	2010	2011	ZP
Tirgus daļa	80 %	84 %	83 %	84 %	84 %

Avots: pieprasījumā sniegtie statistikas dati.

[Šķiltavu detaļu eksports no ĶTR uz Vjetnamu]

(42) No ĶTR uz Vjetnamu ZP tika eksportētas krama šķiltavu detaļas. Vjetnama ir visnozīmīgākais ĶTR eksportēto krama šķiltavu detaļu galamērķis. Saskaņā ar pieprasījumā sniegtajiem statistikas datiem šķiltavu daļu eksports no ĶTR uz Vjetnamu ir būtiski palielinājies kopš 1999. gada. Šķiltavu daļu eksports no ĶTR uz Vjetnamu 1999. gadā bija mazāk par 3 % no kopējā eksporta apjoma, bet 2010. gadā Vjetnama kļuva par šķiltavu daļu pirmo eksporta galamērķi, sasniedzot 26 % importa tirgus daļu. Apjoma izteiksmē tas atbilstu pieaugumam no mazāk nekā 50 miljoniem līdz 200 miljoniem gatavu šķiltavu vienību.

[Ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu ražošanas apjoms Vjetnamā]

(43) Tā kā Vjetnamas ražotāju sniegto informāciju nevarēja ņemt vērā, tad nevarēja iegūt arī pārbaudāmu informāciju par patieso ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu ražošanas apjomu.

2.5. Secinājums par tirdzniecības modeļa pārmaiņām

(44) Kopējā eksporta apjoma no ĶTR uz Savienību samazinājums un eksporta apjoma pieaugums no Vjetnamas uz Savienību kopš 2007. gada, kā arī ievērojams šķiltavu daļu eksporta apjoma pieaugums no ĶTR uz Vjetnamu kopš 1999. gada radīja tirdzniecības modeļa pārmaiņas starp ĶTR un Vjetnamu, no vienas puses, un Savienību, no otras puses."

22 Šīs pašas regulas 1. pantā ir noteikts:

"1. Galīgo antidempinga maksājumu, kuru uzliek ar Regulas [Nr. 1458/2007] 1. panta 2. punktu [ĶTR] izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam, ar šo attiecina uz tādu ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu, ko nosūta no Vjetnamas un kam ir vai nav deklarēta Vjetnamas izcelsme, un ko patlaban klasificē ar KN kodu *ex* 9613 10 00.

2. Maksājumu, kas ir attiecināts saskaņā ar šā panta 1. punktu, iekasē par importu, kas nosūtīts no Vjetnamas laikposmā no 2012. gada 27. jūnija līdz 2012. gada 13. decembrim un kam ir vai nav deklarēta Vjetnamas izcelsme, un kas reģistrēts saskaņā ar Regulas [Nr. 548/2012] 2. pantu un [pamatregulas] 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

23 No 2012. gada augusta līdz decembrim *APEX*, starptautisko pārvadājumu sabiedrība, laida brīvā apgrozībā Savienībā 4 024 080 ar gāzi pildītas, neuzpildāmas kabatas krama šķiltavas, kas nosūtītas no Vjetnamas.

24 Par šo laišanu brīvā apgrozībā Hamburgas pilsētas Galvenā muitas pārvalde ar 2013. gada 26. marta paziņojumu par aplikšanu ar nodokli, pamatojoties uz strīdīgo regulu, pieprasīja *APEX* antidempinga maksājumu EUR 261 565,20 apmērā.

25 2013. gada 15. aprīlī *APEX* iesniedza administratīvu sūdzību par šo paziņojumu par aplikšanu ar nodokli. Hamburgas pilsētas Galvenā muitas pārvalde ar 2013. gada 5. jūnija lēmumu šo sūdzību noraidīja, un *APEX* 2013. gada 5. jūlijā vērsās *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa).

26 Pirmkārt, šī tiesa pauž šaubas attiecībā uz Padomei esošo iespēju paplašināt ar Regulu Nr. 1458/2007 uzlikto antidempinga maksājumu, jo strīdīgās regulas pieņemšanas dienā šī regula vairs neesot bijusi spēkā. No pamatregulas 13. panta 1. punkta noteikumiem, it īpaši no izteiciena "ja notiek šo pasākumu apiešana", izrietot, ka antidempinga pasākumi var tikt paplašināti tikai tad, ja tie ir spēkā un tātad ja tie

nav beigušies. Antidempinga pasākumu sistēma un mērķis arī liecinot par labu šādai interpretācijai. Tādējādi antidempinga pasākumu piemērošana esot nevis sods par agrāku rīcību, bet gan pret dempinga prakses radītu negodīgu konkurenci vērsts aizstāvības un aizsardzības pasākums, lai nākotnē novērstu vai padarītu ekonomiski nepievilcīgu importu par dempinga cenām.

27 *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) tomēr pieļauj, ka izteiciens "ja notiek šo pasākumu apiešana" varētu tikt saprasts tādējādi, ka tas attiecas uz antidempinga maksājuma paplašinātas piemērošanas laikposmu, nevis uz dienu, kurā pieņemta regula par šā antidempinga maksājuma paplašināšanu. Šajā ziņā šī tiesa uzsver, ka pamatregulas 13. panta 3. punkta sestajā teikumā ir nepārprotami paredzēta antidempinga maksājuma paplašināšana ar atpakaļejošu spēku, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šīs pēdējas minētās regulas 14. panta 5. punktu tika ieviesta obligāta importa reģistrēšana. Turklāt *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) atsaucas uz to, ka saskaņā ar minētās regulas mērķi un sistēmu regulas par antidempinga pasākumu paplašināšanu vienīgais mērķis ir nodrošināt to efektivitāti un novērst šo pasākumu apiešanu. Šāda regula esot tikai papildu pasākums salīdzinājumā ar sākotnējiem antidempinga pasākumiem, un tas varētu nozīmēt, ka pamatregulas 13. pantā nav ietverts regulas par antidempinga maksājuma paplašināšanu pieņemšanas termiņš.

28 Otrkārt, *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) uzskata, ka ir maz ticams, ka šajā gadījumā būtu izpildīti pamatregulas 13. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi par apiešanas esamību.

29 Pirmkārt, pamatregulas 13. panta 1. punkta trešajā teikumā paredzētās pārmaiņas tirdzniecības modelī starp attiecīgajām trešajām valstīm, respektīvi, ĶTR un Vjetnamu, un Savienību, nav tikušas pierādītas. Šifrētie dati par attiecīgā ĶTR izcelsmes ražojuma importu neesot pietiekami precīzi vai, runājot par strīdīgās regulas preambulas 39. apsvērumā ietvertajiem datiem, tie esot neatbilstoši. Turklāt šīs regulas preambulas 40. apsvērumā ietvertie dati par Vjetnamas izcelsmes ražojumu importu neattiecoties ne uz 2007. gadu, ne uz iepriekšējiem gadiem, un tie tikai daļēji varot tikt saistīti ar norisēm minētās regulas preambulas 42. apsvērumā par ĶTR krama šķiltavu detaļu eksportu uz Vjetnamu.

30 Turklāt esot pastāvējusi atšķirība laikā starp attiecīgā ĶTR izcelsmes ražojuma importa samazinājumu 1991. gadā, no ĶTR uz Vjetnamu veiktā šķiltavu detaļu eksporta pieaugumu, sākot no 1999. gada, un attiecīgā Vjetnamas izcelsmes ražojuma Savienībā veiktā importa pieaugumu 2007. gadā. *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) precizē, ka tā apzinās, ka pamatregulas 13. panta 1. punktā nav ietverti tādi noteikumi par hronoloģisko kārtību, kas attiecas uz pārmaiņām tirdzniecības modelī. Tomēr tā uzskata, ka specifisks skaidrojums ir nepieciešams, kad tirdzniecības modelis starp trešajām valstīm un Savienību ir ticis pārmainīts daudzus gadus pēc tam, kad tika ieviesti antidempinga pasākumi.

31 Turklāt strīdīgajā regulā neesot bijis norādīts, kāpēc tieši pirms attiecīgā Vjetnamas izcelsmes ražojuma importa pieauguma nav bijis šķiltavu detaļu eksporta no ĶTR uz Vjetnamu pieaugums, ne arī informācija par to, vai Vjetnamas izcelsmes šķiltavu importa pieaugums kopš 2007. gada atbilst salīdzināma apmēra Ķīnas izcelsmes šķiltavu importa apjoma samazinājumam.

32 Otrkārt, iesniedzējtiesa šaubās, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi būtu izpildīti. No vienas puses, pamatlietā aplūkotās montāžas operācijas nevarot būt "sākušās vai [būt] ievērojami pieaudzis to apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas". No otras puses, esot maz ticams, ka šīm operācijām būtu bijusi kāda cita pietiekama motivācija vai ekonomiskais pamatojums, nevis novērst antidempinga pasākumus, kas noteikti ar Regulu Nr. 1458/2007. Minētās operācijas esot bijis iespējams pamatot it īpaši ar apsvērumiem par zemām roku darba izmaksām.

33 Šādos apstākļos *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai strīdīgā regula nav spēkā tāpēc, ka tās pieņemšanas dienā ar Regulu Nr. 1458/2007 noteiktais antidempinga maksājums, kura piemērošanas jomu bija iecerēts paplašināt, vairs nebija spēkā?

2) Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša, vai strīdīgā regula nav spēkā tāpēc, ka nav konstatēta ar Regulu Nr. 1458/2007 noteikto pasākumu apiešana pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

34 Ar prejudiciālajiem jautājumiem, kuri ir jāizvērtē kopā, minētā iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai strīdīgā regula nav spēkā tāpēc, ka, pirmkārt, tā ir tikusi pieņemta, kad Regula Nr. 1458/2007 vairs nebija spēkā, un, otrkārt, Padome nav juridiski pietiekami definējusi apiešanas pastāvēšanu pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē.

Ievada apsvērumi

35 Ir jāievēro, ka Tiesai iesniegtajos rakstveida apsvērumos *APEX* norādīja strīdīgās regulas spēkā neesamības pamatu, ko iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav izmantojusi. Tā tātad norādīja, ka no 2012. gada rudens bija skaidrs, ka ar Regulu Nr. 1458/2007 noteiktie pasākumi nebūtu tikuši pagarināti tāpēc, ka attiecīgā ĶTR izcelsmes ražojuma imports vairs neradīja dempinga risku. Šādā kontekstā *APEX* uzskata, ka attiecīgā antidempinga maksājuma koriģējošā ietekme nevarētu tikt uzskatīta par kompromisu pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē.

36 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā noteiktā procedūra ir balstīta uz skaidru funkciju sadali starp valstu tiesām un Tiesu tā, ka tikai valsts tiesa, kurā lieta ir ierosināta un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas lēmumu, ir tā, kurai, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jāizvērtē, vai sprieduma taisīšanai ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums un vai Tiesai uzdotie jautājumi ir atbilstoši (spriedums *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 26. punkts).

37 No šīs pašas Tiesas iedibinātās judikatūras arī izriet, ka LESD 267. pants nav tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas ir pieejams lietas dalībniekiem lietā, ko izskata valsts tiesa, un tādējādi Tiesai nav jāizvērtē Savienības tiesību spēkā esamība tikai tādēļ, ka uz šādu jautājumu savos rakstveida apsvērumos Tiesai ir atsaucies kāds no lietas dalībniekiem (skat. spriedumu *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 27. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

38 Šajos apstākļos nav pamata strīdīgās regulas spēkā esamības pārbaudi attiecināt uz iesniedzējtiesas nenorādītiem pamatiem.

Par spēkā neesamības pamatu, kas izriet no fakta, ka strīdīgā regula tika pieņemta, kad Regula Nr. 1458/2007 vairs nebija spēkā

39 Pirmām kārtām, iesniedzējtiesa atsaucas uz strīdīgās regulas, ar kuru pēc izmeklēšanas attiecībā uz iespējamu apiešanu atbilstoši pamatregulas 13. pantam tikuši paplašināti ar Regulu Nr. 1458/2007 noteiktie antidempinga pasākumi, spēkā neesamību, jo tā tika pieņemta, kad Regula Nr. 1458/2007 vairs nebija spēkā, un tā bija par pamatu paplašinātā antidempinga maksājuma iekasēšanai tikai ar atpakaļejošu spēku attiecībā uz laikposmu no dienas, kurā ieviesta importa obligāta reģistrēšana, līdz minēto pasākumu izbeigšanas dienai.

40 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamatregulas 13. pantā ir paredzēta iespēja Savienības iestādēm, konstatējot antidempinga pasākumu apiešanu, šos pasākumus attiecināt uz līdzīgu, nedaudz pārveidotu vai nepārveidotu produkta importu no trešajām valstīm, uz kurām minētie pasākumi neattiecas.

41 Lai pārbaudītu iesniedzējtiesas norādīto pirmo spēkā neesamības pamatu, ir jānosaka, vai pamatregulas 13. pants atļauj pieņemt lēmumu par antidempinga pasākumu paplašināšanu tad, kad šo pasākumu piemērošanas termiņš ir beidzies.

42 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai noskaidrotu Savienības tiesību normas, šajā gadījumā – pamatregulas 13. panta, piemērošanas jomu, ir jāņem vērā gan tās formulējums, gan tās konteksts, gan arī tās mērķi (spriedums *Angerer*, C-477/13, EU:C:2015:239, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Attiecībā uz pamatregulas 13. panta formulējumu ir jānorāda, ka, izņemot šā panta 3. punktā paredzēto pienākumu izmeklēšanu pabeigt deviņu mēnešu laikā no tās uzsākšanas dienas, šajā pantā nav ietverta neviena norāde attiecībā uz brīdi, kurā būtu jāpieņem iespējams lēmums par antidempinga pasākumu paplašināšanu.

44 Tiešām, saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punkta pirmo teikumu antidempinga maksājumu piemērošanas jomu var paplašināt, "ja notiek šo pasākumu apiešana". Tomēr šā teikuma mērķis ir ierobežot gadījumus, kuros var tikt pieņemts lēmums par antidempinga pasākumu paplašināšanu. Tāpēc nevarētu tikt uzskatīts, ka, atsaucoties uz "[spēkā esošajiem] pasākumiem", likumdevējs ir domājis ieņemt nostāju jautājumā par brīdi, kurā ir jāpieņem šāds lēmums par maksājumu paplašināšanu, un tādējādi aizliegt tā pieņemšanu, ja ir beidzies antidempinga pasākumu, kas tiek apieti, piemērošanas termiņš.

45 Savukārt pamatregulas 13. panta 1. punktā ietvertā atsauce uz "[spēkā esošajiem] pasākumiem" nozīmē, ka paplašināto antidempinga pasākumu piemērošanas termiņš nevar pārsniegt laikposmu, kurā ir spēkā antidempinga pasākumi, kas tiek paplašināti.

46 No minētā izriet, ka pamatregulas 13. panta noteikumu analīze – kā to arī norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 31. punktā – neļauj izslēgt iespēju pieņemt regulu par antidempinga pasākumu paplašināšanu pēc šo pasākumu piemērošanas termiņa beigām.

47 Atbilstošā konteksta, kurā ietilpst pamatregulas 13. pants, kā arī šā panta un, vispārīgāk, šīs regulas mērķu analīze apstiprina, ka regula par antidempinga pasākumu paplašināšanu var tikt pieņemta pēc šo pasākumu piemērošanas termiņa beigām, tomēr paturot prātā, ka pasākumi var tikt paplašināti tikai attiecībā uz laikposmu pirms šīm beigām tā, ka paplašinātajiem pasākumiem ir vienīgi atpakaļejošs spēks.

48 Pirmkārt, šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai arī pamatregulas 10. panta 1. punktā ir nostiprināts antidempinga pasākumu atpakaļejoša spēka aizlieguma princips, jo šie pasākumi principā var tikt piemēroti vienīgi attiecībā uz ražojumiem, kas brīvā apgrozībā laisti pēc dienas, kurā ir stājusies spēkā regula, ar kuru ievieš šos pasākumus, vairākos pamatregulas noteikumos ir paredzētas atkāpes no šā principa. Šie noteikumi ļauj piemērot antidempinga pasākumus attiecībā uz ražojumiem, kas brīvā apgrozībā laisti, pirms stājusies spēkā regula, ar kuru tie ieviesti, ar nosacījumu, ka attiecīgais imports ir ticis reģistrēts saskaņā ar pamtregulas 14. panta 5. punktu.

49 Īpaši attiecībā uz noteikumiem par apiešanu pamatregulas 13. panta 3. punkta otrajā teikumā ir noteikts, ka izmeklēšanu sāk ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem pakļaut importu obligātai reģistrācijai saskaņā ar šīs regulas 14. panta 5. punktu vai arī pieprasīt garantijas. Šīs pēdējās minētās regulas 13. panta 3. punkta sestajā teikumā savukārt ir paredzēts, ka antidempinga pasākumu paplašinājums stājas spēkā dienā, kad saskaņā ar minētās regulas 14. panta

5. punktu tika ieviesta obligāta importa reģistrācija. Tādējādi ar paplašināšanas regulu, kura pieņemta uz šīs pašas regulas 13. panta pamata, ir atļauta attiecīgā antidempinga maksājuma iekasēšana ar atpakaļejošu spēku.

50 Otrkārt, saskaņā ar Tiesas judikatūru it īpaši no pamatregulas preambulas 19. apsvēruma un 13. panta izriet, ka regulas par antidempinga maksājuma piemērošanas jomas paplašināšanu vienīgais mērķis ir nodrošināt šī maksājuma efektivitāti un novērst tā apiešanu. Turklāt attiecīgā importa reģistrācijas pienākuma mērķis specifiskajā apiešanas kontekstā ir arī paplašināto galīgo pasākumu efektivitāte, jo tiek radīta iespēja piemērot maksājumus ar atpakaļejošu datumu, lai novērstu to, ka zūd piemērojamo galīgo pasākumu lietderīgā iedarbība (spriedums *Paltrade*, C-667/11, EU:C:2013:368, 28. un 29. punkts).

51 Tomēr, kā to arī norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 36. punktā, efektivitātes mērķis, kāds izvirzīts pasākumiem, kuri vērsti uz to, lai novērstu pasākumu apiešanu, būtu apdraudēts, ja tiktu uzskatīts, ka regula, ar ko paplašināta antidempinga maksājuma piemērošanas joma, nevar tikt pieņemta pēc šo pasākumu piemērošanas termiņa beigām. Ja nebūtu iespējams šādu regulu pieņemt pēc šīm beigām, antidempinga pasākumu korektīvās ietekmes aizsardzība ar pamatregulas 13. pantā paredzētās procedūras palīdzību varētu tikt apdraudēta ar importu, kas veikts attiecībā uz apiešanu notikušās izmeklēšanas laikposmā. Faktiski atkal rastos situācija, ka antidempinga pasākumu lietderīgo iedarbību nebūtu iespējams nodrošināt līdz to piemērošanas termiņa beigām, kurš, pamatojoties uz šīs regulas 11. panta 2. punktu, principā ir pieci gadi.

52 Turklāt, kā to arī norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 55. punktā, uzskatot, ka regula par antidempinga pasākumu paplašināšanu saskaņā ar pamatregulas 13. panta 3. punktu nevar tikt pieņemta pēc šo pasākumu piemērošanas termiņa beigām, attiecīgajā gadījumā Komisijai izmeklēšana noteikti būtu bijusi jāpabeidz īsākā termiņā nekā šajā pantā paredzētais deviņu mēnešu termiņš. Tāpat šāda apsvēruma dēļ šādu regulu būtu atļauts pieņemt, tieši pirms beidzas ar to paplašināto pasākumu piemērošanas termiņš, taču aizliegts to pieņemt tieši pēc šīs izbeigšanas bez jebkāda juridiska pamatojuma vai loģikas.

53 Treškārt, ir jānorāda, ka Tiesa ir nospriedusi, ka galīgā antidempinga maksājuma piemērošanas jomas paplašināšanai ir tikai papildinoša nozīme attiecībā pret sākotnējo tiesību aktu, ar kuru tas ieviests (spriedums *Paltrade*, C-667/11, EU:C:2013:368, 28. punkts).

54 Ja no šā konstatējuma izriet, ka paplašinātie pasākumi nevar būt ilgstošāki par to pasākumu piemērošanas termiņa beigām, kuri tiek paplašināti, tad no saiknes, kas vienus pasākumus vieno ar otriem, nevar tikt secināts, ka par pirmo pasākumu ieviešanu būtu jālemj pirms otro piemērošanas termiņa beigām.

55 Ņemot vērā iepriekš veikto analīzi, ir pamats atzīt, ka pamatregulas 13. pantam nav pretrunā regulas, ar kuru tiek paplašināti antidempinga pasākumi, pieņemšana, kaut gan šie pasākumi vairs nav spēkā, ar nosacījumu, pirmkārt, ka paplašināšana attiecas vienīgi uz laikposmu pirms šo pasākumu piemērošanas termiņa beigām un, otrkārt, ka saskaņā ar pamatregulas 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu ir tikusi noteikta attiecīgā importa reģistrēšana vai ka, vajadzības gadījumā, sākot izmeklēšanu par apiešanu, ir tikušas pieprasītas garantijas, lai ļautu paplašinātos pasākumus piemērot ar atpakaļejošu spēku, sākot no šīs reģistrēšanas dienas.

56 Pamatlietā ir skaidrs, ka ar Regulu Nr. 1458/2007 noteikto antidempinga pasākumu piemērošanas termiņš ir beidzies 2012. gada 13. decembrī, kaut gan strīdīgā regula, ar kuru šie pasākumi tika attiecināti uz importu no Vjetnamas, ir tikusi pieņemta tikai 2013. gada 18. martā. Tomēr nav strīda par to, ka no 2012. gada 25. jūnija Komisija ar Regulu Nr. 548/2012 sāka izmeklēšanu, lai noteiktu, vai, veicot importu no Vjetnamas, ir notikusi minēto pasākumu apiešana, un noteica pienākumu muitas dienestiem veikt vajadzīgos pasākumus, lai reģistrētu šādu importu.

57 Turklāt ar strīdīgās regulas 1. panta 2. punktu maksājuma iekasēšana ir tikusi ierobežota, tādējādi to paplašinot vienīgi attiecībā uz importu, kas veikts no Vjetnamas laikposmā no 2012. gada 27. jūnija, Regulas Nr. 548/2012 spēkā stāšanās dienas, līdz 2012. gada 13. decembrim, ar Regulu Nr. 1458/2007 noteikto antidempinga pasākumu piemērošanas beigu dienai.

58 Šādos apstākļos, ievērojot šā sprieduma 55. punktā aprakstītās norises, ir jākonstatē, ka, pieņemot strīdīgo regulu dienā, kad ar Regulu Nr. 1458/2007 noteikto antidempinga pasākumu piemērošanas termiņš bija beidzies, Padome ir ievērojusi no pamatregulas 13. panta izrietošās prasības, jo, pirmkārt, šo antidempinga pasākumu paplašināšana attiecās vienīgi uz laikposmu pirms to piemērošanas termiņa beigām un, otrkārt, par apiešanu sāktās izmeklēšanas dienā saskaņā ar šīs regulas 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu ir tikusi noteikta obligāta attiecīgā importa reģistrēšana, lai ļautu paplašinātos pasākumus piemērot ar atpakaļejošu spēku.

59 Tādējādi nav pamata strīdīgo regulu atzīt par spēkā neesošu tādēļ, ka tā ir tikusi pieņemta, kad Regula Nr. 1458/2007 vairs nebija spēkā.

Par spēkā neesamības pamatu, kas izriet no fakta, ka apiešanas esamība no juridiskā viedokļa nav tikusi pietiekami pierādīta

60 Otrām kārtām, iesniedzējtiesa norāda uz strīdīgās regulas spēkā neesamību, ciktāl Padome no juridiskā viedokļa nav pietiekami pierādījusi apiešanas esamību pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē, jo tā neesot pierādījusi, pirmkārt, pārmaiņas tirdzniecības modelī un, otrkārt, ka ir tikušas veiktas montāžas operācijas, kas ir sākušās vai ir ievērojami pieaudzis to apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas, un ka tām nav cita ekonomiskā pamatojuma, kā izvairīties no antidempinga pasākumiem, kas noteikti ar Regulu Nr. 1458/2007.

61 Ir jāatgādina, ka Tiesa ir nospriedusi, ka kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Šāda vērtējuma pārbaudei tiesā ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir tikuši ievēroti procesuālie noteikumi, vai strīdīgās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (skat. spriedumu *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

62 It īpaši attiecībā uz antidempinga pasākumu apiešanu pamatregulas 13. panta 1. punktā ir noteikts, ka šāda apiešana ietver pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešajām valstīm un Savienību, kuras izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama izskaidrojuma vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka ir tikuši nodarīti zaudējumi vai ka maksājuma koriģējošā ietekme tiks apdraudēta līdzīgo produktu cenas un/vai daudzuma izteiksmē.

63 Saskaņā ar šīs regulas 13. panta 3. punktu Komisijai ir pienākums uzsākt izmeklēšanu, pamatojoties uz pierādījumiem, kuri pirmšķietami norāda uz apiešanas praksi. Ja šajā izmeklēšanā konstatētie fakti ļauj secināt šādas apiešanas esamību, Komisija ierosina Padomei paplašināt antidempinga pasākumus (spriedums *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 31. punkts).

64 Tomēr nevienā pamatregulas normā saistībā ar šo izmeklēšanu par apiešanas esamību Komisijai nav nepiešķirtas tiesības piespiest ražotājus un eksportētājus, par kuriem ir iesniegta sūdzība, piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju. Komisija tātad ir atkarīga no ieinteresēto pušu brīvas gribas sadarboties, sniedzot nepieciešamo informāciju (spriedums *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 32. punkts).

65 Šā iemesla dēļ Savienības likumdevējs pamatregulas 18. panta 1. punktā ir paredzējis, ka gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, var tikt izdarīti pagaidu vai galīgie konstatējumi, pozitīvi vai negatīvi (spriedums *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 33. punkts).

66 Turklāt šīs pašas regulas 18. panta 6. punktā ir precizēts, ka, ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies (spriedums *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 34. punkts).

67 Kaut arī pamatregulā un it īpaši tās 13. panta 3. punktā ir nostiprināts princips, saskaņā ar kuru apiešanas pierādīšanas pienākums ir Savienības iestādēm, tomēr, ieinteresēto pušu nesadarbošanās gadījumā paredzot, ka šīs iestādes var balstīt izmeklēšanas par apiešanas esamību secinājumus uz pieejamiem datiem un ka ieinteresētās personas, kas saistībā ar to nav sadarbojušās, var atrasties nelabvēlīgākā situācijā, pamatregulas 18. panta 1. un 6. punkts ir vērsti uz to, lai būtiski atvieglotu minēto pienākumu (spriedums *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. punkts).

68 Protams, no pamatregulas 18. panta formulējuma izriet, ka Savienības likumdevējs nav paredzējis izveidot likumīgu prezumpciju, kas ieinteresēto vai iesaistīto pušu nesadarbošanās gadījumā ļautu tieši secināt, ka pastāv apiešana, un tādā veidā atbrīvot Savienības iestādes no jebkāda pienākuma sniegt pierādījumus. Tomēr, ņemot vērā iespēju izdarīt secinājumus, arī galīgus, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, un tādēļ attiekties mazāk labvēlīgi pret pusi, kura nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji, nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies, ir skaidrs, ka Savienības iestādēm ir tiesības balstīties uz atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, kas ļauj konstatēt apiešanu pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē (spriedums *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 36. punkts).

69 Jebkurš cits risinājums varētu mazināt Savienības tirdzniecības aizsardzības pasākumu efektivitāti ikreiz, kad Savienības iestādes saskaras ar atteikumu sadarboties saistībā ar izmeklēšanu, kas vērsta uz apiešanas konstatēšanu (spriedums *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 37. punkts).

70 Ievērojot šos apsvērumus, ir jāpārbauda iesniedzējtiesas norādītais otrais pamats par spēkā neesamību.

71 Šajā ziņā no strīdīgas regulas preambulas 28.–36. apsvēruma izriet, ka septiņi Vjetnamas ražotāji eksportētāji ir sadarbojušies izmeklēšanā par pamatlietā aplūkoto apiešanu. Tomēr Vjetnamas ražotāju eksportētāju telpās veikto pārbaudes apmeklējumu laikā Komisija konstatēja, ka tie visi bija iesnieguši informāciju, ko nevar uzskatīt par ticamu. Turklāt saskaņā ar šīs regulas preambulas 37. apsvērumu Ķīnas ražotāji eksportētāji izmeklēšanā nesadarbojās.

72 Līdz ar to secinājumi par Vjetnamas un ĶTR izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu Savienībā, kā arī secinājumi par šķiltavu eksportu no ĶTR uz Vjetnamu bija jāizdara saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu. Atbilstoši tam Komisija ir balstījusies it īpaši uz *Eurostat Comext* datiem, uz Apvienoto Nāciju Organizācijas *Comtrade* statistiku, kas ietverta pieprasījumā, kura rezultātā tika uzsākta izmeklēšana attiecībā uz apiešanu, kā arī uz citiem šajā pieprasījumā ietvertajiem datiem.

73 Šī informācija ļāva Komisijai, kas veica izmeklēšanu, uz kuras pamata tika pieņemta strīdīgā regula, un Padomei, kas šo regulu pieņēma, konstatēt, pirmkārt, ka attiecīgā ražojuma imports no ĶTR – kā tas arī izriet no strīdīgas regulas preambulas 38. apsvēruma – bija samazinājies 1991. gadā pēc tam, kad pirmo reizi tika ieviesti antidempinga pasākumi, un kopš tā laika šis imports bija neliels. Otrkārt, šīs regulas preambulas 40. un 41. apsvērumā bija izdarīta atsauce uz faktu, ka attiecīgā ražojuma importa no Vjetnamas Savienībā apjoms bija strauji pieaudzis kopš 2007. gada un ka šis imports, kas 2008. gadā bija 80 % no šā ražojuma kopējā importa Savienībā, ZP bija sasniedzis 84 % no šā kopējā

importa apjoma. Treškārt, minētās regulas preambulas 42. apsvērumā bija norādīts, ka šķiltavu detaļu eksports no ĶTR uz Vjetnamu bija būtiski palielinājies kopš 1999. gada un ka 2010. gadā no ĶTR veiktais šķiltavu detaļu eksports bija 26 % no kopējā eksporta apjoma.

74 Uz šā pamata strīdīgās regulas preambulas 44. apsvērumā tika secināts, ka kopējā eksporta no ĶTR uz Savienību vispārējs samazinājums un no Vjetnamas uz Savienību veiktā eksporta pieaugums kopš 2007. gada, kā arī no ĶTR uz Vjetnamu veiktā šķiltavu detaļu eksporta apjoma pieaugums kopš 1999. gada bija radījuši tirdzniecības modeļa pārmaiņas starp ĶTR un Vjetnamu, no vienas puses, un Savienību, no otras puses.

75 Lai gan strīdīgajā regulā ir norādīts, ka attiecīgā ĶTR izcelsmes ražojuma importa Savienībā apjoms 2007. gadā bija neliels un ka šā Vjetnamas izcelsmes ražojuma imports Savienībā, sākot no šā paša gada, ir ievērojami pieaudzis, no šīs regulas savukārt izriet, ka šķiltavu detaļu eksports no ĶTR uz Vjetnamu no 1999. gada ir palielinājies.

76 No tā izriet, ka nevar tikt pārliecinoši secināts, ka pastāv saikne starp, no vienas puses, no ĶTR uz Vjetnamu veiktā šķiltavu detaļu eksporta pieaugumu un, no otras puses, attiecīgā Vjetnamas izcelsmes ražojuma Savienībā veiktā importa pieaugumu.

77 Šādos apstākļos nevar tikt uzskatīts, ka Padome un Komisija ir pamatojušās uz atbilstošu pietiekamu pierādījumu kopumu šā sprieduma 68. punktā minētās judikatūras izpratnē, ļaujot tām izdarīt secinājumu par apiešanas esamību pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē.

78 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka strīdīgā regula ir spēkā neesoša.

Par tiesāšanās izdevumiem

79 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 2013. gada 18. marta Īstenošanas regula (ES) Nr. 260/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Regulu (EK) Nr. 1458/2007 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importam, attiecina uz tādu ar gāzi pildītu, neuzpildāmu kabatas krama šķiltavu importu, ko nosūta no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas un kam ir vai nav deklarēta Vjetnamas Sociālistiskās Republikas izcelsme, ir spēkā neesoša.

[Paraksti]